

2573

1912-1913

ॐ नमः श्री गणेशाय ॥ प्रादेहस्यो यदा संस्तु व वरणा
युगं नाशितो नावितो हं ते नाथो कीर्तिवर्मेर्जठरजद
हनेर्वधमानो वलिर्बुधैः ॥ स्थित्वा जन्मा तरन्नो पुन
रिह भविता काश्रयः कापि सेवा सुतव्यो मे पशध
प्रकटितवदनै कामनूपे कराले ॥ १ ॥ वाल्ये वाल्ये

१

मिलाषैर्तडितजडमतिर्बाललीलाप्रसक्तो न त्वा
जानामि मातः कलिकलुषहरां भीगमोक्षैकदाः
त्री ॥ नावाशेनैव पूजानवयुतनकथानस्मृतिर्नै
व सेवा सुतव्यो ॥ २ ॥ प्राप्नोहं यौवनश्रेष्ठिषधर
सदृशैरिंद्रियैर्दृष्टगात्रे न वृष्टः परस्त्री परधन

हरणे सर्वदा सा भिलाषः ॥ त्वत्पादां भोजयुग्मं क्षण
मपि मनसान् स्मृतो हं कदापि क्षंतव्यो ॥ ३ ॥ वृः
धत्ते बुद्धिहीनः कृतविवस्मतिः श्चाक्षकाशातिसा
रैः कर्मानर्हो हिहीनः प्रगलितदर्शनः क्षुत्पिपासा
भिभूतः ॥ पश्चात्तापेन दग्धो मरणमनुदिनं श्रेयसा

२

त्रं न जान्यत् क्षन्तव्यो ॥ ४ ॥ कृत्वा स्नानं दिनादौ क
विदपि सलिलं नाहृतं नैव पुष्पं नो नैव वेश्यादिव
शक्यं विदपि वक्तानापि भावो न भक्तिः ॥ न न्या
सो नैव पूजानवगुणकथनं नापि वर्वा कृतांते क्ष
न्तव्यो ॥ ५ ॥ जानामित्वा न वाहं भवभयहरणी

सर्वसिद्धिप्रदात्री नित्यानन्दोदयशीनिगमफलमः
यीनित्यमुद्धोदयाद्यां ॥ मिथ्याकार्याभिलाषैरनुदि
नमभितः पीडितो दुःखसंघैः क्षन्तव्यो ॥ ६ ॥ काः
लावृक्षामलांगीविगलितविकुरांखञ्जमुण्डभि
रामां त्रासत्राणोष्टदात्रीकुनपगणशिरोमालिनी

३

दीर्घदेहां ॥ संसारस्यैकसारं मनसि न च कदा भाः
वितो भावनाभिः क्षन्तव्यो ॥ ७ ॥ ब्रह्मा विष्णुर्महेश
ः परिवरतिसदा त्वत्पदां भोजयुग्मं भाग्याभावान्न
वाहं भवजननिभवत्यादयश्च भजामि ॥ नित्यं लो
भैः प्रमोहैः कृतविवशमतिः कामुकत्वां प्रयावेक्ष

नृव्यो०॥८॥ रागद्वेषैः प्रमत्तः कलुषयुततनुकामः
नाभोगलुब्धः कार्याकार्याविचारी कुलमतिरहितः
कोलसंगैर्विहीनः॥ कथ्या नंते कवचकवचमनुज
पनोनैव किंवित्तुतोहं क्षन्तव्यो०॥९॥ रोगीदुः
स्वीदरिद्रः परवशकृपणः पांसुलः पापवेता निद्रा

४

लस्यप्रसक्तः स्वजठरभरलो व्याकुलः कल्पितात्मा॥
किंते पूजाविधानं कवचतवनुतिः कानुरागः कवाच
था क्षन्तव्यो०॥१०॥ मिथ्याव्यामोहवर्गैः परिवृतम
नसः क्लेशसंघावृतस्य क्षुत्तृनिद्रान्वितस्य स्मरण
विरहिणः पापकर्तुः कुवृत्तेः॥ दारिद्र्यस्य कृधर्मः क

च भजनरूविः कस्थितिः साधुसंगः क्षन्तव्यो ॥११॥
मातृसास्यदेहाजननिजठरगस्तावतात्तदशोहं. त्वं
कर्त्रीकारयित्रीकरुणामयीकर्महेतुस्त्वनूपात्
वुद्धिश्चित्रसंस्थारहसिवचरति सर्वमेवंत्वमेव. क्ष
न्तव्यो ॥१२॥ त्वं भूमिस्त्वं जलौघस्तमसि फुल्लवकुलं

५

जगद्वायुनूपा. त्वं वाकाशो मनश्च प्रकृतिरसि महत्पू
र्विकाहं कृतिश्च ॥ आत्मा एवा सिमातः परमसि भवति
त्वत्पदं नैव किंचित्. क्षन्तव्यो ॥१३॥ त्वं काली त्वं व
तारा त्वमसि गिरिसुता सुन्दरी भैरवित्वं. त्वं दुर्गा कि
न्तमस्ता त्वमसि च भुवना त्वं हिलक्ष्मीः शिवा त्वं ॥ धू

मा मातंगिनी त्वं त्वमसि च वगला मंगला हिंगुलाख्या
क्षत्रव्यो० ॥ १४ ॥ स्तोत्रे नो नेन देवी परिवरति जनो य
: सदा भक्ति युक्तो दुष्कृतिर्दुःखसंघं परितरति स
पुष्टि घ्नता नाशमेति ॥ नाधिर्याधिः कदा वित् भव
तियदि पुनः सर्वदा सा पराधः सर्वतत्कामनूपात्रि

६

धुवनजननी क्षम्यते पुत्रबुद्ध्या ॥ १५ ॥ जेता वक्ता कः
वीशो भवति धनपतिर्दानशीलो दयात्मा निष्पायो
निष्कलंकः कुलमतिकुशलः सत्यवान् धार्मिकश्च
॥ नित्यानन्दो दयालुः प्रसुगणविमुखः सत्यध्या
नशीलः संसाराद्धिं सुखेन प्रतरति निश्चिन्ना पादप

मा वलं वात् ॥ १६ ॥ इति श्रीरुद्रयामले देव्या अपरा
ध सुन्दर स्तोत्रं संपूर्णम् ॥ सुभम्भूयात् सदा सुभं
श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमहाकाल उवाच ॥ महानीलवर्णा श
वदंष्ट्रकर्णमयर्णा विवर्णरुणश्चक्षुक्ताम् ॥ ललद्या
लमालांकलद्वन्द्वमालां भजे पित्राशालालयां कालशत्रिम् ७

॥ १ ॥ महाकालसंसंगिनी मंगलाद्यां महामंगलायि मंगला
लोलवालाम् ॥ शिवाभिः शर्वैर्देवदेवस्वरूपां समं सन्निभ
लां चतुर्दिक् समं तात ॥ २ ॥ सुशर्वैः करैः कां चिकां संदधा
नां जनानां भयं नाशितुं घोररात्राम् ॥ सदा कुर्वती पार्व
ती भीमदंष्ट्रां महामुण्डमालावलीमंडिताम् ॥ ३ ॥ अभी

त्रिवरं हस्तयद्वैर्दधानां महासिंशिरः पीनबक्षो रहा व्याम
सदा भक्त संसक्त विनां महेशी महेशादिसंबूजिता नो मि
नित्याम् ॥ ४ ॥ यया सृज्यते पात्यते विश्वमेतत् पुनर्भक्ष्य
तेष्वेव रूपं दधत्या ॥ यया मोहिता बुद्धिर्विलीयते देवाः पु
रालीलया तां शिरोभिर्भजाभिः ॥ ५ ॥ महेशो विद्याकापना

८

शं विधाय स्वके चामके के महा मोहयुक्तां समाधिं ज
यध्यातमेतन्मस्कोरमत्येष शेषांगदोर्वै विहाय ॥ ६ ॥
वदंत्यत्र यां योगिनीं योगिसंघाः परशक्तिमन्येजः
नाः भारती च महानीलवर्णा भवानी च सन्नः शिवा
मूलिनी यां परेतं भजति ॥ ७ ॥ महाभद्रकालीकर

लीं च केचित् परं कालिकां को शिकिं के विदाहः सुद
पों सतासां भविं शक्ति मुयां मनो मिर्व को मिः शिरो मि
नमा मि ॥ ८ ॥ इमं यः स्रवं स ज्ञानो दक्षिणायाः पठेद
यतो ध्यान लयेन केचित् ॥ स धर्मार्थ कौ काम मोक्षो
भवान्याः प्रसादात् स मेनात्र कुर्याद्विचारम् ९ इति

९

श्रीरुद्रयामले महाकालसंहितायां श्रीदक्षिणाकार्य
ः पुजंगप्रयातनामस्तोत्रं दिशताभिन्नसुशीतिपठ
लः ॥ शुभम्भूयात् ॥ श्री श्री

स्वास्ती श्रीमद्वेदप्रमाणेन लोमसुदिनक

श्रीमहाकारुवावा श्रीगणेशाय नमः

आशा कारुवावा

२.५/३

ASHA ARCHIVES

९०